

Erwin Figurewicz Andersen
Brovejen 390
5500 Middelfart

Kystdirektoratet
J.nr. 24/09471-13
Ref. Lea Bank Stigsen
07-01-2025

Afslag på anmodning om genoptagelse af sag vedr. revision af strandbeskyttelseslinjen

Ansøgning

Ejer har den 25. november 2024 ansøgt om genoptagelse af sag vedr. revision af strandbeskyttelseslinjen på ejendommen matr.nr. 13t Skrillinge By, Kauslunde beliggende Skrillinge Strand 102, 5500 Middelfart i Middelfart Kommune.

Kystdirektoratet meddelte den 31. oktober 2024 afslag på ansøgning om revision af strandbeskyttelseslinjen på ovennævnte matrikel. Afgørelsen blev truffet efter naturbeskyttelseslovens¹ § 69a, stk. 2 og 6. Du kan læse mere om lovgrundlaget for afgørelsen i bilag 1.

Der er ansøgt om genoptagelse af sagen, da ejer mener, at Kystdirektoratet har truffet afgørelsen et forkert grundlag.

Afgørelse

Kystdirektoratet meddeler afslag på anmodningen om genoptagelse sagen, hvor Kystdirektoratet træf afgørelse den 31. oktober 2024 (j.nr. 24/05904-16), efter naturbeskyttelseslovens § 69a, stk. 2 og 6, jf. § 15.

Klage og søgsmål

Afgørelsen kan ikke påklages, jf. § 78 i naturbeskyttelsesloven.

Fristen for eventuelt søgsmål ved domstolene er 6 måneder, jf. § 88, stk. 1, i naturbeskyttelsesloven. Søgsmålsfristen anført i Kystdirektoratets afgørelse af 31. oktober 2024 (j.nr. 24/5904-16) gælder fortsat for eventuel anlæggelse af retssag vedrørende den pågældende afgørelse.

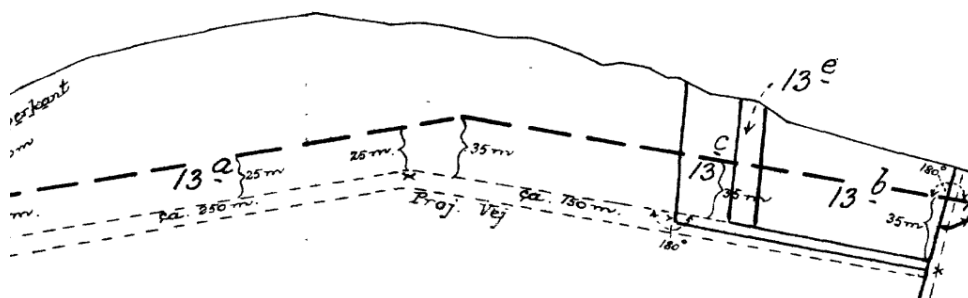
¹ Lovbekendtgørelse nr. 927 af 28. juni 2024 om naturbeskyttelse.

Redegørelse for sagen

Den 5. juli 2024 modtog Kystdirektoratet en ansøgning om revision af strandbeskyttelseslinjens placering på ovennævnte matrikel, da der efter ejers opfattelse, er sket en fejl i forbindelse med fastlæggelsen af strandbeskyttelseslinjen.

Den 31. oktober 2024 meddelte Kystdirektoratet afslag på ansøgningen om revision af strandbeskyttelseslinjen. Det følger af afgørelsen, at Kystdirektoratet ikke finder, at der ikke er sket fejl i forbindelse med fastlæggelsen af strandbeskyttelseslinjens placering på matriklen, idet strandbeskyttelseslinjen er fastlagt i overensstemmelse med de lovbestemte retningslinjer, som Strandbeskyttelseskommisionen arbejdede efter i forbindelse med den landsdækkende udvidelse og revision af strandbeskyttelseslinjen i perioden 1995-2003.

Kystdirektoratet har i afgørelsen beskrevet baggrunden for fastlæggelsen af strandbeskyttelseslinjen i området, og har i den forbindelse henvist til deklarationskortet fra 1940, der viser den oprindelige placering af strandbeskyttelseslinjen for strækningen ved Skrillinge Strand. Det fremgår af deklarationskortet, at strandbeskyttelseslinjen skulle opmåles 25 meter fra den bagvedliggende vej på den sydligste del af strækningen, mens linjen i den nordligste skulle opmåles til 35 meter. Deklarationskortet kan ses på figur 1.

Figur 1. Udklip af det tinglyste deklarationskort fra 1940 over strækningen ved Skrillinge Strand.

Det følger endvidere af Kystdirektoratets afgørelse, at strandbeskyttelseslinjen før Strandbeskyttelseskommisionen fastlæggelse, var en labil linje, hvorfor linjens placering kunne være varierende ved opmålingen.

Strandbeskyttelseskommissionen fastlagde, i forbindelse med dens arbejde, den oprindelige strandbeskyttelseslinjes placering i 1999. Det følger af Strandbeskyttelseskommissionens arbejde og data, at kommissionen valgte at fastholde forløbet af den fastlagte strandbeskyttelseslinje i 1999 på strækningen ved Skrillinge Strand. På figur 2 viser den turkise streg den oprindelige strandbeskyttelseslinjes forløb i 1999, mens den grønne streg viser, hvorfra linjen er blevet opmålt. De orange prikkede arealer viser de strandbeskyttede arealer (matrikulerede arealer ud til kysten er dog også omfattet af bestemmelserne om strandbeskyttelse).

Figur 2. Oversigtskort over Skrillinge Strand 102. Den turkise streg viser Strandbeskyttelseskommissionens fastlagte placering af strandbeskyttelseslinjen i 1999 (før udvidelsen). De orange prikkede arealer viser de strandbeskyttede arealer (umatrikulerede arealer ud til kysten er dog også omfattet af bestemmelserne om strandbeskyttelse). De grå streger markerer de vejledende matrikelskel.

Kystdirektoratet har begrundet afgørelsen af 31. oktober 2024 med, at Strandbeskyttelseskommissionen har valgt at fastholde strandbeskyttelseslinjens placering i 1999, eftersom der er kystlandskabelige hensyn, der skal varetages blandt andet på grund af matriklernes meget kystnære placeringer, samt den i forvejen betydeligt reducerede strandbeskyttelseslinje. Strandbeskyttelseslinjens placering er fastholdt på grund af ovenstående begrundelse trods Strandbeskyttelseskommissionens mulighed for at reducere linjens forløb på grund af den sammenhængende bebyggelse ved strækningen for Skrillinge Strand.

Ansøgningen om genoptagelse

Ejer har anmodet om genoptagelse af sagen, da afgørelsen efter hans opfattelse er truffet på et forkert grundlag, eftersom Kystdirektoratets oplysninger er unøjagtige. Det følger af Kystdirektoratets afgørelse, at Strandbeskyttelseskommissionen valgte at fastholde placeringen af den gældende strandbeskyttelseslinje på den bebyggede strækning ved Skrillinge Strand. Det er ifølge ejers opfattelse ikke korrekt, at strandbeskyttelseslinjen ikke er blevet flyttet i forbindelse med Strandbeskyttelseskommissionens arbejde. Ejer henvisninger til en opmåling, han har fået foretaget af en landinspektør. Opmålingen viser, at strandbeskyttelseslinjens placering i 1940 er beliggende længere væk fra kysten end linjens nuværende placering. Ifølge ejer viser dette, at Strandbeskyttelseskommissionen har taget hensyn til bebyggelsen på strækningen nord for hans matrikel (bl.a. på matriklerne 13o, 13p, 13q, 13r og 13s), men glemt dette hensyn på de to sydligste matrikler (matr.nr. 13t og 13u). Figur 3 og 4 viser kort fremsendt af

ansøger med opmåling af strandbeskyttelseslinjen. Kortene er vist med ortofotos fra henholdsvis 2023 og 1999.

Figur 3. Kort med ortofoto fra 2023 fremsendt af ansøger. Kortet viser landinspektørens opmåling af strandbeskyttelseslinjen på den sydlige del af Skrillinge Strand.

Figur 4. Kort med ortofoto fra 1999 fremsendt af ansøger. Kortet viser landinspektørens opmåling af strandbeskyttelseslinjen på den sydlige del af Skrillinge Strand.

I ansøgningen om genoptagelse fremgår det desuden, at Strandbeskyttelseskommissionen, ifølge ejers opfattelse, også har taget hensyn til den eksisterende bebyggelse på den nordlige del af strækningen ved Skrillinge Strand, hvor strandbeskyttelseslinjen er placeret 35 meter fra vejen, mens det ved hans matrikel kun er 25 meter.

Ejer henviser i ansøgningen yderligere til, at han ønsker samme hensyn, som er tildelt en række øvrige ejendomme på strækningen. Ejer fremhæver, at det ønskede genopførte sommerhus i det tilfælde, kan rykkes tre meter længere frem mod kysten, hvorved opholdsrummet ikke vil være beliggende bag naboen og dennes terrasse. Ejer fremhæver ligeledes, at der i det tilfælde vil kunne etableres en god indkørsel til garagen, hvilket er altafgørende. Ejer henviser desuden til, at en ændring af strandbeskyttelseslinjens forløb vil medføre, at projektet ikke vil kræve en dispensation fra strandbeskyttelseslinjen, samt at projektet, efter hans opfattelse, hverken vil påvirke kysten eller miljøet i området negativt.

Begrundelse for afgørelsen

Af naturbeskyttelsesloven fremgår ikke nærmere om genoptagelse, hvorfor alene de forvaltningsretlige principper herom er gældende.

Kystdirektoratet har pligt til at genoptage en sag, hvis afgørelsen lider af væsentlige mangler, eller hvis der er fremkommet nye faktiske oplysninger af så væsentlig betydning for sagen, at der er en vis sandsynlighed for, at sagen ville have fået et andet udfald, hvis oplysningerne havde foreligget i forbindelse med den oprindelige stillingtagen til sagen.

Kystdirektoratet er også forpligtet til at genoptage en sag og vurdere den på ny, hvis der ved den tidligere behandling af sagen er begået væsentlige sagsbehandlingsfejl.

Desuden kan nye retlige forhold betyde, at Kystdirektoratet er forpligtet til at genoptage en sag, f.eks. hvis der foreligger en væsentlig ændring med tilbagevirkende kraft i det retsgrundlag, som forelå på tidspunktet for Kystdirektoratets oprindelige afgørelse.

Kystdirektoratet finder ikke, at der er grundlag for at genoptage sagen. Det er Kystdirektoratets vurdering, at der med ansøgningen om genoptagelse ikke er kommet nye oplysninger, der adskiller ansøgningen om genoptagelse fra Kystdirektoratets trufne afgørelse af 31. oktober 2024 (j.nr. 24/05904-16).

Kystdirektoratet bemærker, at direktoratet i den tidligere afgørelse har vurderet, om Strandbeskyttelseskommisionen har glemt at tage højde for, at sommerhuset på matriklen er en del af den sammenhængende bebyggelse på strækningen ved Skrillinge Strand.

Kystdirektoratet bemærker endvidere, at Strandbeskyttelseskommisionen, efter Kystdirektoratets vurdering, hverken på den nordlige eller sydlige del af strækningen har ændret på strandbeskyttelseslinjens placering. Udklippet af det tinglyste deklarationskort fra 1940 (figur 1) viser, at der er en strækningen, hvor linjen skal opmåles fra 35 meter til 25 meter, hvor strandbeskyttelseslinjen gradvist reduceres til 25 meter. Denne gradvise reducere fremgår også af de fremsendte kort med opmåling fra en landinspektør (figur 3 og 4). Den gradvise reducere kan ligeledes ses på figur 2, hvor Kystdirektoratet har foretaget en digital opmåling.

Kystdirektoratet finder ikke, at der er sket fejl i sagsbehandlingen. Desuden er der ikke nye retlige forhold for området.

På ovenstående baggrund finder Kystdirektoratet derfor ikke, at der er grundlag for at genoptage sagen, hvorfor der meddeles afslag hertil.

Med venlig hilsen

Lea Bank Stigsen, +45 20 86 64 02, lbs@kyst.dk

Bilag 1: Lovgrundlag

Naturbeskyttelseslovens bestemmelser om beskyttelseslinjer fremgår af lovens § 8 (klitfredning), § 15 (strandbeskyttelseslinjen), § 16 (sø- og åbeskyttelseslinjen), § 17 (skovbyggelinjen), § 18 (fortidsmindebeskyttelseslinjen) og § 19 (kirkebyggelinjen).

Ophævelse af beskyttelseslinjer, herunder strandbeskyttelseslinjen

Naturbeskyttelseslovens bestemmelser om beskyttelseslinjer indebærer en række forbud mod tilstandsændringer. Fravigelse af de pågældende forbud skal som hovedregel ske ved konkret dispensation efter lovens §§ 65 og 65 b.

Miljøministeren kan dog ifølge naturbeskyttelseslovens § 69, stk. 1, 1. pkt. bestemme, at reglerne i §§ 8 og 15-18 ikke skal gælde for nærmere angivne områder. Det kan i den forbindelse bestemmes, at en ophævelse eller ændring af en beskyttelseslinje kun gælder for en nærmere beskrevet lokalplan, jf. § 69, stk. 4.

Ved administrationen af § 69 sker der en "graduering" af ophævelse af de enkelte beskyttelseslinjer, idet strandbeskyttelseslinjen, klitfredningslinjen og fortidsmindebeskyttelseslinjen indebærer væsentlig stærkere forbud end f.eks. skovbyggelinjen.

En beskyttelseslinje vil ikke blive ophævet, hvis det skønnes at være problematisk i forhold til landskabelige og naturbeskyttelsesmæssige interesser. I sådanne tilfælde bør afgørelsen træffes ved konkret dispensation med klagemulighed til Miljø- og Fødevarerklagenævnet.

Ophævelse af strandbeskyttelseslinjen efter lovens § 69, stk. 4 kan kun forventes, når der foreligger ganske særlige forhold, og det er yderst sjældent, at strandbeskyttelseslinjen ophæves. Det er sket i forbindelse med kommunalbestyrelsens vedtagelse af en lokalplan og i almindelighed kun for allerede bebyggede områder i beskyttelseszonen, når lokalplanen tilgodeså naturbeskyttelseslovens formål i tilfredsstillende omfang. I det åbne land er strandbeskyttelsen så godt som aldrig blevet ophævet. En lokalplan, der omfatter arealer i beskyttelseszonen, vil kun rent undtagelsesvis kunne medføre en ophævelse af beskyttelsen, også selv om arealerne ifølge lokalplanen skal friholdes for bebyggelse.

Det er efter § 69, stk. 1 muligt at foretage en generel reduktion eller ophævelse af en beskyttelseslinje uden, at det sker i forbindelse med lokalplanlægning. Det kan f.eks. være tilfældet i udbyggede områder, hvor linjerne fastlægges i et nyt reduceret forløb tilpasset eksisterende bebyggelse. Dette er imidlertid ikke gældende for strandbeskyttelseslinjen, da denne beskyttelseslinje efter Strandbeskyttelseskommissionens gennemgang er konkret fastlagt i forhold til eksisterende bebyggelse.

Revision af strandbeskyttelseslinjen

Ministeren har mulighed for at revidere strandbeskyttelseslinjens forløb, hvis der er sket en væsentlig tilbagerykning eller tilvækst af kysten, jf. lovens § 69 a, stk. 2,

eller hvis der er sket fejl ved fastlæggelsen af strandbeskyttelseslinjen, jf. § 69 a, stk. 6.

Lovgivning om international naturbeskyttelse

Ifølge habitatbekendtgørelsen² skal Kystdirektoratet, før der træffes afgørelse om hel eller delvis ophævelse af strandbeskyttelseslinjen, vurdere om det ansøgte i sig selv eller i forbindelse med andre planer og projekter kan påvirke et Natura 2000-område væsentligt (en væsentlighedsvurdering).

Direktoratet vurderer i den forbindelse, om det ansøgte kan påvirke områdets naturtyper og levesteder samt de arter, som området er udpeget for at bevare. Hvis det ikke kan udelukkes, at det ansøgte kan påvirke et Natura 2000-område væsentligt, skal der foretages en nærmere konsekvensvurdering af projektets virkninger på Natura 2000-området under hensyn til bevaringsmålsætningen for det pågældende område. Viser vurderingen, at projektet vil skade det internationale naturbeskyttelsesområde, kan ansøgningen ikke imødekommes.

Kystdirektoratet er desuden forpligtet til at varetage beskyttelseshensyn til en række dyr og planter (arter på habitatdirektivets bilag IV) over alt i landet, det vil sige uanset om de forekommer inden for et af de udpegede Natura 2000-områder eller udenfor. Ansøgninger om hel eller delvis ophævelse af strandbeskyttelseslinjen kan ikke imødekommes, hvis det ansøgte kan beskadige eller ødelægge yngle- eller rasteområder for de pågældende dyrearter eller ødelægge de pågældende plantearter.

² BEK 1098 af 21/08/2023 - Bekendtgørelse om udpegning og administration af internationale naturbeskyttelsesområder samt beskyttelse af visse arter